

Vrah

Stephen King

Najednou se probudil a uvědomil si, že neví kdo je ani co dělá tady, v muniční továrně. Nemohl si vzpomenout, jak se jmenuje ani co dělal. Nemohl se rozpomenout na nic

Továrna byla velká, s montážními potrubími a dopravními pásy a do toho všeho se ozýval klapot součástek.

Z krabice, do které byly automaticky skládány, vzal jednu hotovou pušku. Zřejmě obsluhoval stroj, ten však byl nyní zastavený.

Zvednutí pušky mu připadalo jako reflex. Pomalu přešel po kočičí lávce na druhý konec továrny. Nějaký muž tu balil náboje.

"Kdo jsem?" řekl pomalu, váhavě.

Muž pokračoval v práci. Nevzhlédl, neudělal žádný pohyb, jako že slyšel.

"Kdo jsem? Kdo jsem?" křičel, ale ačkoliv celá kopulovitá tovární hala odrážela ozvěnou jeho divoký řev, nic se nezměnilo. Muž pokračoval v práci, aniž by vzhlédl.

Švihnul baliči nábojů puškou u hlavy. S křupnutím ho zasáhla a balič spadnul dopředu na tvář a rozsypal náboje všude po podlaze.

Jeden sebral. Náhodou měl správnou ráži. Nabral několik dalších.

Nad ním se ozval klapot kroků. Otočil se a nad sebou uviděl muže krácejícího po kočičí lávce. "Kdo jsem?" zakřičel nahoru, aniž by vážně čekal odpověď.

Ale muž se podíval dolů a začal utíkat.

Škubnul puškou nahoru a dvakrát vystřelil. Muž se zastavil a padl na kolena, ale ještě předtím, než spadnul, stiskl červené tlačítko na zdi.

Začala kvílet siréna, hlasitě a čistě.

"Vrah! Vrah! Vrah!" řval amplión.

Dělníci nevzhlédli. Lopotili se dál.

Utíkal a snažil se dostat od sirény a od ampliónu. Uviděl dveře a rozběhl se k nim. Dveře se otevřely a stáli tam čtyři uniformovaní muži. Stříleli po něm z podivných energy pušek. Kolem něj se míhali blesky. Vystřelil ještě třikrát a jeden z mužů v uniformách klesnul a jeho energy pušku zarachotila na podlaze.

Prchal druhým směrem, ale větší počet uniformovaných mužů přicházel z druhých dveří. Divoce se rozhlížel kolem sebe. Blížili se k němu ze všech stran! Musel se dostat pryč!

Šplhal výš a výš do horního podlaží. Ale nahoře už byli také. Měli ho v pasti. Střílel, dokud nevyprázdnil svou pušku.

Přiblížili se k němu, někteří shora, někteří zespoda. "Prosím! Nestřílejte! Copak nevidíte, že chci jenom vědět, kdo jsem?"

Vystřelili a energy paprsky do něj udeřili. Všechno zčernalo...

*****

Potom sledovali, jak za ním bouchly dveře a jak nákladní auto odjelo. "Čas od času se tu z některého z nich stane vrah," řekl dozorce.

"Já tomu prostě nerozumím," řekl druhý a poškrábal se na hlavě... "Vem si tohodle. Jak řekl-- 'Chci jenom vědět, kdo jsem'. Tohle. Vypadal skoro jako člověk. Začínám mít dojem, že ty roboty dělaj *dost* dobře."

Sledovali, jak nákladní auto opravný robotů zmizelo za zatáčkou.